

65. møde.

Onsdag den 8. maj kl. 10.

Formanden:

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet tillægsbetænkning over forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Opkrævning af restskat, beskatning af folke- og invalidepensionister m. fl.). Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Forhandling om forsvarsministerens skriftlige redegørelse af 25. april 1974 for Christianiasagens udvikling.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 5823).

Kjeld Olesen (S):

Christiania er hverken virkeliggørelsen af den lykkefyldte tilværelse, vi alle kan drømme om, eller et udhængsskab for alverdens laster. Ikke noget, der kan gøres op i penge eller vurderes objektivt. For Christiania er først og fremmest mennesker, de fleste af dem anderledes. Det er stedet, hvor andre søger at hente inspiration til nye livsformer, værdinormer, om man vil; det er også stedet, hvor der kan hentes argumenter, hvis man vil tale ned til folks fordomme; ikke mindst det sidste har præget debatten.

Man kan altså anskue Christiania på mange måder, nøjes med at se det, man ønsker, man kan lukke øjnene for de sider af problemet, som ikke rigtig passer ind i ens egen opfattelse. Man kan betragte den historisk og spørge, hvordan Christiania overhovedet kunne opstå. Svaret er meget enkelt: fordi den tidligere VKR-regering pludselig rømmede de 32 tdr. land med ca. 200 bygninger, hvorefter den daværende forsvarsminister Knud Østergaard traf principbeslutning om, at området ikke måtte bevogtes af militæret. Et privat vagtselskab kunne ikke hindre omfattende tyverier af installationer og et voldsomt hærværk mod de forladte

bygninger, vel at mærke før Christiania blev en realitet; flere bygningssagkyndige har udtalt, at hvis det ikke var beboet som nu, ville bygningerne gå den fuldstændige undergang i møde.

Ja men kunne man så ikke skyndsomst udnytte arealerne, f. eks. sælge dem? Det forsøgte den tidligere regering, men man måtte opgive tanken, fordi Københavns kommune ikke havde fået en dispositionsplan for området, og selv i dag er det ikke sket.

I erkendelse af, at det altså ikke var muligt at få afhændet arealerne inden for en overskuelig fremtid, var det, at man i foråret 1973 traf principbeslutning om, at arealerne skulle forblive i statens eje i 3 år. Samtidig besluttede man at udskrive en arkitektkonkurrence, og man besluttede at betragte det som et socialt eksperiment. Det var en arkitektkonkurrence for den fremtidige anvendelse af området, som mange storbyer må misunde København, både centralt placeret og enestående med hensyn til de miljømæssige og rekreative muligheder.

Hvad har den nuværende regering så gjort? Ja, for det første besluttet ikke at opfatte Christiania som et socialt eksperiment. Det er dog, som om denne højtidelige beslutning ikke rigtig har gjort indtryk, for som eksperiment udvikler det sig stadig. For det andet har man bestemt, at beboerne kan få lov til at blive der i de 3 år, som det blev lovet af den tidligere regering. For det tredje har man ansøgt om penge til at nedrive 60 bygninger. 60 ud af ca. 190 bygninger lyder måske ikke af så meget; i virkeligheden drejer det sig om, at man derved ødelægger selve grundlaget for de mest positive sider af Christiania. Man ønsker således at nedrive feltmagasinet, en ca. 100 m lang bygning, der rummer en række aktiviteter for folk både fra Christiania, og fra det øvrige Christianshavn.

Som det påpeges i dag af professor Steen Eiler Rasmussen i en kronik i Politiken, er denne bygning af Københavns kommune udpeget som bevaringsværdig, og det særlige bygningssyn har indstillet den til fredning. Men regeringen vil have den revet ned. Professoren går ligeledes i rette med forslaget om nedrivning af ridehuset, der, som han siger, står godt og fast. Det samme gælder børnehuset, hvor man i modsætning til